

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU

Poslovni broj: 9 P-44/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, OIB 39670464653, po sucu Terezija Goreta, u pravnoj stvari tužitelja NACIONALNI PARK KRKA javna ustanova iz Šibenika, Trg Ivana Pavla II br. 5., OIB: 67969498372, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Marinović i partneri iz Zadra, protiv tuženika VODOTORANJ d.o.o. iz Vukovara, Kardinala A.Stepinca 7, OIB: 06125064649, zastupan po punomoćniku Andria Dikonić, odvjetniku iz Vinkovaca, radi isplate, na ročištu objave održanom dana 13. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja, kao neosnovan, koji glasi:

„Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 106.630,03 eura / 803.404,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama od 01.10.2019. godine do pa do 31.12.2022. godine po kamatnoj stopi koja se određuje uvećanjem za svako polugodište prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.“

2. Dužan je tužitelj naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 12.542,90 Eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje

glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.“

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi i tijekom raspravljanja naveo da je Ugovorom o građenju, Klasa: 480-08/18-07/01, Urbroj: 2182 1-15/4-01/01-18-48, između Javne ustanove „Nacionalni park Krka“, Trg Ivana Pavla II br. 5, Šibenik, OIB 67969498372, i društva Vodotoranj d.o.o. Bana Josipa Jelačića 92, Vukovar, Hrvatska, OIB 06125064649, ugovorne stranke su dogovorile izvođenje građevinskih radova na rekonstrukciji, dogradnji i prenamjeni centra „ Krka Vrelo života“ Kistanje i kompleksa „ Eko kampus“ Puljane po grupama nabave. Grupa I: rekonstrukcija i dogradnja postojećeg građevinskog sklopa Centar za interpretaciju prirode „Krka vrelo života“ Kistanje kat. čest.239/3 k.o. Kistanje. Naručitelj je proveo otvoreni postupak javne nabave REKONSTRUKCIJA, DOGRADNJA I PRENAMJENA CENTARA „ Krka vrelo života“ – Kistanje i kompleksa „Eko-kampus“ Puljani po grupama nabave. U postupku javne nabave Naručitelj je kao najpovoljniju ponudu za Grupu I odabrao ponudu Izvoditelja broj: 1084-2018 od 24.07.2018. godine. Nadalje, tužitelj je naveo da je člankom 2. Ugovora utvrđeno je da isti predstavlja ugovor o građenju u smislu Zakona o obveznim odnosima te ugovor o javnim radovima te da se na istog primjenjuju: Zaklon o javnoj nabavi (NN broj 120/2016, Zaklon o obveznim odnosima NN 35/05, 41/08. 125/11. 78/15, 29/18 – dalje ZOO), Zakon o gradnji (NN 153/13, 20/17) te drugi materijalnopravni propisi navedeni u čl. 2 Ugovora. Utvrđeno je da se na iste neće primjenjivati Posebne uzance o građenju odnosno da su iste u cijelosti isključene iz primjene. Sukladno članku 5 Ugovora utvrđuje se da Izvoditelj izjavljuje i potvrđuje da je prije davanja svoje ponude u Postupku javne nabave: - detaljno proučio projektnu dokumentaciju iz članka 4 stavka 1 ovog Ugovora te da je u potpunosti upoznao namjenu i tehničku složenost radova koji su predmet Ugovora, tako da s time u svezi nije uočio nikakve nedostatke, upoznao se sa mjestom građenja i okolicom, postojećom prilaznom cestom i ostalim prometnicama, lokalnim prilikama, okolnostima koje su od utjecaja za izvođenje i organizaciju radova (npr. način i troškovi opskrbe i potrošnja električne energije te vode, troškovi čišćenja prometnica i svih ostalih površina korištenih tijekom obnavljanja radova, dopreme, uklanjanja i otpreme pomoćnih skela ili pomoćnih konstrukcija itd.), postojećim izvorima za opskrbu materijalom, svime što se tiče plaćanja taksi, poreza i ostalih davanja koja su propisana zakonom i drugim propisima, troškovima osiguranja mjesta izvođenja radova i radnika, te svim drugim potrebnim podacima koje utječu na izvođenje radova, a koji nisu eventualno spomenuti u ovom stavku. Izvoditelj izjavljuje i potvrđuje da ispunjava sve propisane uvjete za izvođenje radova koji su predmet Ugovora te da u tome smislu ima sva potrebna odobrenja i dozvole izdane od strane nadležnih tijela. Izvoditelj izjavljuje da posjeduje materijalne, kadrovske, organizacijske i sve druge resurse potrebne za uredno ispunjenje predmeta Ugovora. Člankom 6 Ugovora određena je cijena za obavljene radove – ukupna cijena bez PDV-a 8.034.039,96 kuna, pdv 25% = 2.008.509,99 kuna sveukupno 10.042.549,95 kuna. Odjeljkom 7. regulirano je pitanje roka završetka izgradnje građevine i ugovorne kazne za zakašnjenje. U članku 11. se navodi da je Izvođač obavezan

započeti s radovima na izgradnji Građevinu odmah po potpisu Zapisnika o uvođenju u posao i iste završiti u roku od 240 kalendarskih dana od potpisa Zapisnika o uvođenju u posao.

Nadalje, tužitelj je naveo da je člankom 12 određeno je da u slučaju zakašnjenja sa završetkom radova izvoditelj je obavezan platiti naručitelju ugovornu kaznu 1 promil od cijene radova bez pdv-a za svaki dan zakašnjenja. Ukupno iznos ugovorene kazne ne može biti veći od 10% (deset posto) cijene bez PDV-a. Sukladno čl. 42. određeno je da po prestanku ovog Ugovora iz bilo kojeg razloga (sporazumni prestanak, jednostrani raskid i sl.) izvoditelj je obavezan u roku od 15 dana predati gradilište naručitelju slobodno od svih osoba i stvari, potpuno uređeno i očišćeno. Tuženik da je uveden na gradilište dana 02. siječnja 2019. godine. Dana 10. veljače 2019. godine tuženik se obraća dopisom nadzornom inženjeru g. Nenadu Šužberiću, dipl. ing. građ., putem GIN Company d.o.o. Zadar, u kojem moli produljenje rokova zbog otežanog izvođenja ugovorenih radova, pojave više i dodatnih radova. U istom navodi da je od lokalnog stanovništva dobio informaciju da su u blizini objekta br.1. odbačena minski eksplozivna sredstva. U navedenom dopisu navode i značajni rast cijena tj. da rad na pojedinim stavkama doseže i cca 400% povećanja normalne vrijednosti.

Također, tužitelj je naveo da su policijski službenici za protueksplozijsku zaštitu PU Šibensko-kninske, po dojavi tuženika, izašli na teren i to 19.02.2019. godine kojom prilikom su obavili pregled spremnika za vodu u kojem nisu pronađena eksplozivna sredstva te dana 30.04.2019. godine kojom prilikom su izuzeta tijela 13 minobacačkih mina bez eksplozivnog punjenja i upaljača te su pregledali uže područje pomoću metal detektora sukladno pravilima postupanja. Budući tuženik nije pravovremeno, sukladno članku 5 Ugovora - u fazi pripreme za javni natječaj ili odmah po uvođenju u posao tj. prije nego je na gradilište postavio strojeve, opremu i materijal i započeo građevinske radove, provjerio i ispitao predmetni teren za bude adekvatan za radove koje su predmet Ugovora o građenje, tužitelj je morao angažirana tvrtku Heksogen d.o.o. Dubrovnik uslijed pojave sumnje da bi na predmetnom gradilištu mogle postojati minsko-eksplozivne naprave, koja opet zbog kontaminacije metalnim česticama nastalih od strojeva i opreme tuženika, nije mogla kvalitetno i pravovremeno ispitati teren. Zbog navedenog propusta tuženika nastala je i imovinska šteta tužitelju na ime izgubljene zarade, a koju će tužitelj u nastavku tužbe izložiti. Sukladno Ugovoru tužitelja s tvrtkom Heksogen d.o.o. određena je cijena od 48.510,00 kuna odnosno cijena s PDV-om 60.637,50 kuna.

Cijena pretraživanja terena tvrtke Heskogen d.o.o. bez PDV-a iznosi 49,00 kuna odnosno za 990 m2 iznosi 48.510,00 kuna uz napomenu da cijena može rasti zbog potrebe za dodatnim radovima, angažiranja opreme i strojeva.

Osim toga, tužitelj je naveo da je platio uslugu Heksogenu d.o.o. na ime radova pirotehničkog pretraživanja terena – iskopa i provjere pronađenih detekcija, od 27. lipnja 2019. godine, u iznosu od 15.500,00 kuna. Plaćen je račun za uslugu iskopa i provjere detekcije strojem u Kistanjama 19.375,00 kuna. Plaćen je račun za dubinsko pretraživanje 702 m2 42.997,50 kuna. Plaćen je račun za uslugu

pirotehničkog dubinskog pretraživanja terena na području Kistanja za 288 m² u iznosu od 17.640,00 kuna. Po pozivu tužitelja upućenom tuženikom za nastavak izvođenja radova putem e-mail komunikacije, od 20. srpnja 2019. godine, tuženik navodi da je suglasan s nastavkom izvođenja radova kada se za to steknu potrebni uvjeti za sigurnost. Nadalje navodi, vezano za uklanjanje opreme i materijala koji se nalazi na gradilištu te nakon izvršenog pregleda ovlaštene tvrtke ponovno vraćanje opreme i građevinskog materijala, da će isto organizirati i napraviti uz prisustvo djelatnika tvrtke koja će pregledati ostatak prostora (Heksogen d.o.o.) te da troškove svega toga ne mogu sami snositi jer da se ne radi samo o radu njihovih djelatnika nego je za preseljenje i ponovno vraćanje materijala i opreme potrebno platiti drugu tvrtku.

Šteta koja je tužitelju nastala zbog kašnjenja ugovornih radova, utvrđena je u veznom predmetu koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru, poslovni broj P-216/2019, i to provedenim građevinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo i procjenu nekretnina Anti Vukoviću, iz Zadra, vještak konstatira na zapisnik, od 23. studenog 2023. godine, na koji način je izračunao da bi tuženiku (ovdje tužitelju op.a.) nastala šteta u iznosu od 803.404,00 kuna – vještak navodi da je navedeni iznos predstavlja postotak od ugovornog maksimuma od 10% u odnosu na ugovorenu osnovicu, s tima da je već na dan očevida zbog situacije između stranaka bilo jasno da će prekoračiti rok od 100 dana, a uzimajući u obzir i podatke iz spisa o već nastalim kašnjenjima, što zbog opravdanih razloga, a što neopravdanih. Naravno, kao što piše u očitovanju to je samo šteta prema ugovoru gdje nije naznačena eventualna dobit od prodaje ulaznica, prihodi suvenirnica itd.

Dakle, tužitelju je zbog propusta tuženika u proučavanju, upoznavanju i osiguranju mjesta izvođenja radova, a koje radnje je tuženik trebao obaviti prije davanja svoje ponude u Postupku javne nabave¹, odnosno po uvođenju u posao a prije započinjanja radova, a nastavno na koje informacije je trebao pravovremeno angažirati tvrtku radi eventualnog razminiranja predmetnog terena isto propustio napraviti, što je kao posljedica navedenih propusta radovi rezultiralo kašnjenjem u izvođenju radova, zbog čega je tužitelj trpio štetu u vidu potrebe za angažiranjem drugih vidu pregleda i čišćenja predmetnog područja, angažiranja pirotehničara i druge opreme, strojeva i radne snage, a što je u konačnici utjecalo na poskupljenje cijele investicije, uz što je tužitelj još pretrpio i izgubljenu zaradu budući je cijeli projekt Centra za interpretaciju prirode „ Krka-vrelo života „ Kistanje kasnio – za koje vrijeme nije se mogao ostvariti prihod od prodaje ulaznica, suvenira, zakupa poslovnih prostora.

Tužitelj je istakao kako je za 2023. godinu formirana cijene za predmetni objekt tako da ista za individualne obilaske iznosi ovisno o mjesecu posjeta: za siječanj – veljača 40.00 kuna / 5,31 eura, ožujak, studeni i prosinac 37,67 kuna / 5,00 eura, travanj, svibanj i listopad 75,35 kuna/ 10,00 eura, lipanj, srpanj, kolovoz i rujan 113,02 kuna / 15,00 eura.

S obzirom na broj gostiju koje dolaze u nacionalni park tj. dnevni promet, tužitelj drži da je po osnovi izgubljene zarade pretrpio i značajno veći iznos štete od iznosa određenom za ugovornu kaznu.

Tužitelj je pozvao tuženika na naplatu ugovorne kazne/ naknadu štete te je pokrenuo postupak naplate i prijenosa po bankarskoj garanciji, no tuženik je pokrenuo postupak povrata isplaćenog iznosa - parnicom Trgovačkog suda u Zadru, poslovni broj P 257/2019, u kojem postupku su se utvrđivale činjenice - obveze tuženika kao poslodavca ne ulazeći u obveze tuženika po Ugovoru o građenju prema ovdje tužitelju te trenutak raskida Ugovora o građenju – poslije kojeg je došlo do aktiviranja bankarske garancije, pa je zaključak Visokog trgovačkog suda u Zagrebu bio da je došlo do stjecanja bez osnove.

U spisu naslovnog suda, poslovni broj P-257/2019, a kojeg je pokrenuo ovdje tuženik protiv ovdje tužitelja zbog povrata iznosa kojeg je ovdje tužitelj naplatio temeljem bankarske garancije - utvrđeno je da nije došlo do povrede ugovorne obveze od strane ovdje tužitelja. Iz drugostupanjske presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske se izdvajaju točke 23. i 24.

„Na ovako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski je sud primijenio materijalno pravo, smatrajući kako pravna osnova za povrat iznosa nije stjecanje bez osnova, već da se radilo o povredi ugovornog odnosa zbog čega bi ovdje tuženik imao pravo na naknada štete iz članka 360 ZOO-a.

No, kako je iznos bankarske garancije , na traženje garanta ... platio neposredno ovdje tuženik, u ovom slučaju bi se radilo o stjecanju bez osnova.“

U navedenom postupku naslovnog suda, poslovni broj P-257/2019, utvrđeno je da je tuženik u svojstvu poslodavca, zbog mjera određenim Zakona o radu i Zakona o zaštiti na radu zaustavio radove na gradilištu, iako je isti prema tužitelju, u svojstvu profesionalca – izvođača radova, i sukladno obvezama preuzetim zaključenim Ugovorom o građenju, bio dužan prije početka gradnje obaviti sve potrebne mjere provjere terena tj. čestice zemlje 239/3 k.o. Kistanje - na kojoj je dogovoreno izvođenje radova rekonstrukcije i prenamjene postojećeg građevinskog sklopa Centra za interpretaciju prirode "Krka-vrelo života" Kistanje.

Nesporno izvoditelj je u izvođenje radova uveden upisom nadzorne službe u građevinski dnevnik s danom 02. siječnja 2018 godine. Ugovoreni rok izvođenja radova je 240 kalendarskih dana. Stručni nadzor nad izvođenjem radova obavljala je tvrtka GIN Company d.o.o. iz Zadra.

Člankom 40. predmetnog Ugovora je određeno da Izvoditelj ima pravo jednostrano raskinuti Ugovor u slučaju propisanim zakonom – po navedenom osnovu je ovdje tuženik pokrenuo gore navedenu parnicu pred Trgovačkim sudom u Zadru, poslovni broj P-216/2019.

Članak 41. navodi pravne posljedice jednostranog raskida Ugovora - Izvoditelj se potpisom ovog ugovora odriče bilo kakvih drugih, nenovčanih i novčanih oblika naknade, uključujući i pravo na naknadu štete, bilo kada iz bilo kojih razloga. U slučaju raskida Ugovora iz čl. 40 st. 3 Naručitelj ima pravo podnošenja na naplatu Jamstva za uredno ispunjenje ugovora², kao i pravo na naknadu štete ako ona premašuje iznos na koji Jamstvo za uredno ispunjenje Ugovora te ostala prava predviđena Ugovorom i zakonom.

Članak 342 Zakona o obveznim odnosima određuje pravo na popravljjanje štete odnosno - Ispunjenje obveze i posljedice neispunjenja

1) Vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten je od dužnika tražiti ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi.

2) Kad dužnik ne ispunji obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljavanje štete koju je zbog toga pretrpio.

Ugovorna kazna određena je člankom 350 ZOO-a, gdje se u stavku 1 navodi da vjerovnik i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti vjerovniku određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispunji svoju obvezu ili ako zakasni s njezinim ispunjenjem ili ako je neuredno ispunji.

Zakon određena naknada i ugovorna kazna određena je člankom 356 ZOO-a, u istom stoji ako je za neispunjenje obveze, neuredno ispunjenje ili za slučaj zakašnjenja s ispunjenjem zakonom određena visina naknade pod nazivom penala, ugovorne kazne, naknade ili pod kojim drugim nazivom, a ugovorne strane su pored toga ugovorile kaznu, vjerovnik nema pravo zahtijevati ujedno ugovorenu kaznu i naknadu određenu zakonom, osim ako je to zakonom dopušteno.

U slučaju da tuženik ne prizna svoju obvezu nastalu sukladno čl. 12 Ugovora o građenju³ o ugovornoj kazni odnosno ukoliko se utvrdi veća naknada štete od ugovorne kazne, tužitelj zadržava pravo urediti tužbeni zahtjev.

Dospijeće obveze odnosno početak tijeka kamata je određeno sukladno utvrđenju u građevinskom nalazu i mišljenju tj. očitovanju vještaka Ante Vukovića, u predmetu Trgovačkim sudom u Zadru, poslovni broj P-216/2019, gdje je utvrđeno da je tuženik u zakašnjenju više od 100 dana tj. od dana 01.05.-30.09.2019. godine.

Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom raspravljanja naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te da je istakao prigovor mjene nenadležnosti navodeći da je predmetni ugovor o građenju raskinut, te je ujedno istako prigovor zastare potraživanja. Nadalje, tuženik je naveo da je nesporno je kako su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem Ugovora o građenju od 17. prosinca 2018. godine. Međutim, da tužitelj u svojoj tužbi propušta navesti presudnu činjenicu za donošenje pravilne odluke o ovoj pravnoj stvari, a to je činjenica da je predmetni Ugovor o građenju raskinut jednostranom izjavom tužitelja od dana 28. listopada 2019. godine.

Također, tuženik je naveo da je između parničnih stranaka kod Trgovačkog suda u Zadru, pod poslovnim brojem P-257/2019 vodio se parnični postupak u kojem je pravomoćnom presudom utvrđeno da je upravo tužitelj NP Krka (a u onom postupku tuženik) kriv za raskid ugovora, te je sud u obrazloženju presude na str. 11. pod točkom 19. naveo sljedeće: „Kako je u postupku utvrđeno da je do nemogućnosti ispunjenja predmetnog ugovora došlo krivnjom isključivo jedne ugovorne strane i to tuženika...“ U predmetnom parničnom postupku sud je u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev tužitelja Vodotoranj d.o.o., te je naložio tamo tuženiku NP Krka isplatiti tamo tužitelju Vodotoranj d.o.o. iznos od 803.403,99 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Navedena presuda Trgovačkog suda u Zadru broj P-257/2019, potvrđena je presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-4131/2021-2 od 14. studenog 2022. Dakle, tuženik je naveo, da kako je naprijed navedeno, i pravomoćnom presudom utvrđeno, nesporna je činjenica kako je Ugovor o građenju od 17. prosinca 2018. raskinut, te da je za raskid isključivo kriv tužitelj NP Krka. Shodno navedenom, pravilnom primjenom materijalnog prava da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Naime, odredbom čl. 368 Zakona o obveznim odnosima propisano je da su raskidom ugovora obje strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete.

Osim toga, tuženik je naveo da je odredbom čl. 352 Zakona o obveznim odnosima propisano da sporazum o ugovornoj kazni dijeli pravnu sudbinu obveze na čije se osiguranje on odnosi. Stoga tužitelj ne može potraživati ugovornu kaznu s obzirom da je ugovor koji je bio osiguran ugovornom kaznom raskinut. Ovakav pravni stav zauzet je u brojnoj sudskoj praksi (presude VSRH u predmetu broj Rev x 13/2013-2 od 28. svibnja 2013. i Rev x-289/13-2 od 29. siječnja 2014., presude Županijskih sudova i to: GŽ-762/10-2 od 17. svibnja 2011., te GŽ-3001/2017-3 od 03. travnja 2019.)

Nadalje, tuženik ističe i prigovor mjesne nenadležnosti, a stoga što je predmetni Ugovor koji sadrži prorogacijsku klauzulu raskinut i ne proizvodi pravne učinke, kako je naprijed već navedeno, stoga za suđenje u ovom predmetu ne može biti nadležan Trgovački sud u Zadru, nego sud nadležan po sjedištu tuženika. Stoga tuženik predlaže naslovnom sudu donijeti rješenje kojim će se oglasiti nenadležnim za suđenje u ovom predmetu te uputiti predmet nadležnom Trgovačkom sudu u Osijeku.

Iako, tuženik smatra kako je irelevantno upuštati se u daljnje obrazlaganje tužbenih navoda, smatrajući kako je tužbeni zahtjev pravilnom primjenom materijalnog prava u cijelosti neosnovan s obzirom na naprijed navedene činjenice, te predlaže sudu isti odbiti, opreza radi tuženik navodi kako slijedi.

Suprotno navodima tužitelja, tuženik tužitelju nije prouzročio nikakvu štetu, niti je šteta mogla biti prouzročena s obzirom, kako je to pravomoćnom presudom i utvrđeno, da je tužitelj isključivo odgovoran što tuženik nije mogao nastaviti s izvođenjem predmetnih građevinskih radova, stoga tužitelj nema pravni osnov za svoj tužbeni zahtjev. Bespredmetno je upuštanje u daljnje lamentiranje o osnovu tužbenog zahtjeva s obzirom da je sud u ovom predmetu vezan utvrđenjima iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zadru broj P-257/2019, koju tuženik dostavlja uz ovaj odgovor na tužbu. Također, irelevantna je tvrdnja tužitelja kako je tužitelj plaćao društvo Heksogen d.o.o., jer je prethodno također od strane vještaka zaštite na radu, elektrotehniku, jaku struju, eksplozivne naprave, uzroke požara i eksplozija, tračnička vozila-utvrđivanje uzroka nesreća utvrđeno, a koje vještačenje je sud u predmetu broj P-257/2019 prihvatio u cijelosti osnovanim, da od strane društva Heksogen d.o.o. nije izvršen pregled cijele zone obuhvata gradilišta, te da stoga nije izdana ni nužna potvrda iz koje bi na nesumnjiv način proizlazilo da je osigurano sigurno izvođenje daljnjih građevinskih radova, a što je bila obveza tužitelja. Vještak je naveo sljedeće: „tužitelj (ovdje tuženik Vodotoranj d.o.o.) ne smije nastaviti s izvođenjem radova, dok tuženik (ovdje tužitelj NP Krka) ne obavi sve radnje navedene u izvještajima tvrtke Heksogen te ne dobije odgovarajuću potvrdu (sukladno čl. 77 i 78 Zakona o protuminskom djelovanju), koja garantira da na cijelom obuhvatu gradišta nema NUS-a, odnosno da ne postoji opasnost za život i zdravlje radnika“.

Da je do obustave radova došlo zbog pronalaska minsko eksplozivnih sredstva javno je potvrdila i izjavila i sama ravnateljica Nacionalnog parka Krka koja je u srpnju 2019. dala izjavu Slobodnoj Dalmaciji, u kojem novinskom članku ravnateljica NP Krka navodi:

„Radove smo morali privremeno zaustaviti zbog pronalaska mina, zaostalih iz Drugog svjetskog rata. Na ovoj je lokaciji, navodno, u Drugom svjetskom ratu bilo skladište minsko-eksplozivnih sredstava. I sad čekamo specijalni bager za

razminiranje kako bi uklonili pronađene mine i time otklonili i najmanju opasnost za ljude, a do tada radovi miruju. Jer je svaki život za mene prevrijedan da bih naredila bilo kome da u ovakvim uvjetima nastavi s poslom - objasnila nam je ravnateljica Nacionalnog parka Krka Nella Slavica.“

Tužitelj se neosnovano poziva i na navode građevinskog vještaka Ante Vukovića koji je navodno na zapisnik u predmetu koji se kod Trgovačkog suda u Zadru vodi pod poslovnim brojem P-216/19 „utvrdio“ navodnu štetu zbog kašnjenja koju je navodno tužitelju prouzročio tuženik. Tuženik ističe kako građevinskom vještaku nije dano u nalog niti mu je bilo dopušteno utvrđivati bilo kakvu štetu pričinjenu tužitelju s obzirom da je vještak Ante Vuković od strane suda imenovan kako bi utvrdio visinu štete koju je pretrpio ovdje tuženik, a tamo tužitelj društvo Vodotoranj d.o.o.

Nadalje, utvrđivanje je li neke pričinjena štete isključivo je u nadležnosti odlučivanja suda s obzirom da je isključivo sud ovlašten utvrđivati jesu li se ostvarile zakonom propisane pretpostavke za dosudu naknade štete. Dakle, građevinski vještak Ante Vuković nije utvrdio nikakvu štetu zbog kašnjenja, kako to pogrešno navodi tužitelj, nego se upustio u tumačenje odredbi raskinutog ugovora o građenju, a koje odredbe o ugovornoj kazni ne proizvode pravne učinke s obzirom na činjenicu da je isti ugovor o građenju u kojem se nalaze odredbe o ugovornoj kazni raskinut, niti je vještaku dopušteno tumačiti i primjenjivati ugovorne i zakonske odredbe na konkretnu pravnu situaciju. Također, pogrešno tužitelj tvrdi da je vještak „izračunao“ da tužitelju pripada pravo na ugovornu kaznu. Naime, nesporna je činjenica da je raskidom ugovora prije nego li su ugovoreni radovi u cijelosti izvršeni došlo do nepromjenjive činjenice da radovi nisu, niti će ikada od strane izvođača radova, a ovdje tuženika biti izvršeni u roku, stoga je u potpunosti neprimjenjiva odredba o ugovornoj kazni i tužitelju nije bio potreban nikakav vještak da mu pročita iz raskinutog ugovora odredbu o ugovornoj kazni, te da na raspravi 23.11.2022. godine, dakle, više od 3 godine nakon raskida ugovora izračuna/utvrdi da radovi nisu izvedeni u, raskinutim ugovorom ugovorenom roku. Naravno da nisu izvedeni u roku, niti su mogli biti izvedeni u roku kad je ugovor o građenju raskinut, a prije raskida ugovora prethodilo je razdoblje obustave radova zbog pronalaska minski sumnjivih predmeta, a za koje nije odgovoran tuženik.

Također, u odnosu na navode iz točke V. historijata tužbe tuženik ističe kako je unatoč navedenoj komunikaciji nejasno je iz kojeg razloga tužitelj smatra da navedena činjenica ide u prilog tužitelju. Naime, upravo suprotno, navedene činjenice idu u prilog tvrdnji tuženika, jer je nesporno tuženik uklonio materijal, odnosno opremu, te je o istome izvijestio tužitelja putem e-maila dana 31.07.2019., a kako bi se mogao obaviti protueksplozivni pregled čitave zone obuhvata predmetnog gradilišta. Tužitelj je tuženika izvijestio da je dubinski pregled predviđen za dane 2.-4. kolovoza 2019.g., te nadalje da je zbog problematike mobilizacije stroja u ljetnom periodu dubinski pregled odgođen za 07. kolovoza 2019.

Međutim, unatoč postignutom sporazumu na zajedničkim koordinacijama da je potrebno izvršiti pregled kompletne zone obuhvata, upisom glavnog nadzornog inženjera u građevinski dnevnik dana, 30.04.2019. koji traži od investitora hitno djelovanje u smislu pregleda gradilišta od strane nadležnih institucija te činjenici da je tužitelj pozvao tuženika da ukloni materijale i opremu kako bi se pregled cjelokupne zone obuhvata mogao obaviti, obavijesti o navodnom vremenu kada će se isti pregled obaviti, isti pregled cijele zone obuhvata radova nikada nije obavljen, niti je izdana i tuženiku dostavljena odgovarajuća potvrda (sukladno čl. 77 i 78 Zakona o

protuminskom djelovanju), koja garantira da na cijelom obuhvatu gradišta nema NUS-a, odnosno da ne postoji opasnost za život i zdravlje radnika“.

Dakle, čak i da tužitelj potražuje naknadu štete, a ne ugovornu kaznu tužbeni zahtjev je zbog nepostojanja pravnog osnova u cijelosti neosnovan, a također je i zastarjelo pravo tužitelja za traženje isplate naknade štete.

Naime, odredbom čl. 230 st. 1 Zakona o obveznim odnosima, tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik saznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. Iako tuženik opetovano ističe da nikakvu štetu nije pričinio tužitelju, tužitelj je odmah po raskidu ugovora (28. listopada 2019.) imao sva saznanja o „navodnom“ štetniku, te „navodnoj“ šteti. Te je mogao do 28. listopada 2022. godine podnijeti tužbu za naknadu navodne štete, a navedenu tužbu tužitelj podnosi 10.03.2023. godine, dakle po proteku roka od 3 godine.

Tuženik napominje kako je u konkretnom slučaju neprimjenjiv objektivni rok od 5 godina, jer nikakve nove činjenice o navodnom štetniku i navodnoj šteti tužitelju nisu postale poznate nakon proteka roka od 3 godine.

Naime, nesporna je i pravomoćnom presudom utvrđena činjenica, da je do nemogućnosti daljnjeg izvođenja građevinskih radova došlo isključivo krivnjom tužitelja NP Krka, stoga je nemoguće i pravno i logično neodrživa konstrukcija tužitelja da bi tuženik mogao biti odgovoran tužitelju za štetu koja je navodno nastala zbog zakašnjenja u izvođenju radova, a koje zakašnjenje je pretpostavka za naplatu ugovorne kazne, naravno pod nužnom pretpostavkom da ugovor egzistira, što ovdje konkretno nije slučaj jer je ugovor raskinut jednostranom izjavom tužitelja od dana 28. listopada 2019. godine. Također da bi tužitelj mogao zahtijevati ugovornu kaznu potrebno je da shodno čl. 353 st. 5 ZOO-a prilikom ispunjenja obveze bez odgađanja priopći dužniku da zadržava svoje pravo na ugovornu kaznu, u konkretnom slučaju, a s obzirom da je ugovor raskinut prije ispunjenja obveze tužitelj nije zadržao svoje pravo na naplatu ugovorne kazne.

U predmetu broj P-216/19 ovdje tuženik, a tamo tužitelj društvo Vodotoranj d.o.o. potražuje štetu koju je ovdje tužitelj, a tamo tuženik NP Krka prouzročilo društvu Vodotoranj d.o.o. zbog neosnovanog raskida ugovora o građenju, a za koju štetu društvo Vodotoranj d.o.o. ima valjani pravi osnov s obzirom na utvrđenja iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zadru u predmetu broj P-257/19. Parnični postupak koji se vodi pod posl. brojem P-216/19 je u tijeku, te je društvo Vodotoranj d.o.o. dostavilo u sudski spis dodatnu dokumentaciju koja je potrebna vještaku kako bi mogao izraditi dopunu nalazu i mišljenju.

Iako tuženik drži da je u potpunosti bespredmetno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari raspravljati o navodnom kašnjenju, opreza radi tuženik se očituje na navode tužitelja u odnosu na navodno kašnjenje izvođača, ovdje tuženika s izvođenjem građevinskih radova. Naime, tuženik ističe kako je uveden s u posao 02.01.2019., a investitor je tek dana 23.01.2019. ispraznio objekt br.1, što je evidentirano u zapisniku s koordinacijskog sastanka br.6 i u građevinskom dnevniku. U istom tom zapisniku s koordinacijskog sastanka nadzor je zabranio izvođenje u blizini objekta 1. Što znači nesporno ukazuje kako je tuženiku od strane tužitelja kao investitora onemogućeno sigurno i nesmetano izvođenje radova na čitavoj zoni obuhvata radova s danom uvođenja u posao, a što je tužitelj bio dužan učiniti. Tuženik je više puta usmeno upozorio tužitelja da moli da se isprazni objekt broj 1 i da mu se omogući izvođenje radova na svim objektima. S obzirom da tužitelj to nije učinio do 21.01.2019 tuženik mu je uputio pisani zahtjev te isto evidentirao u građevinskom dnevniku.

Dakle, tuženik nije bio u kašnjenju kako to pogrešno tvrdi tužitelj, a u svom usmenom izlaganju, na temelju očito nepotpuno utvrđenih činjenica obrazlaže i vještak u predmetu broj P-216/19 jer kako je nadzorni inženjer upisao kašnjenje tako je upisao i zabranu izvođenja radova u blizini objekta broj 1 dana, 14.02.2019 te je uz taj upis u zapisniku s 6.koordinacijskog sastanka između ostalog upisao:

„Dana 21.01.2019. godine izvoditelj radova je JU NP Krka dostavio dopis u kojem moli za pomoć u oslobađanju prostora objekta 1 od materijala i ambalaže koja se nalazi unutar predmetnog objekta, kako bi se moglo započeti s predviđenim radovima i u tom objektu.

Prostor objekta 1 očišćen je od materijala i ambalaže čime su stvoreni uvjeti za izvođenje radova i u ovom objektu.“

Ovo neosporno dokazuje da tuženiku dana 02.01.2019 nije omogućeno izvođenje radova na kompletnoj zoni obuhvata radova, odnosno na čitavom gradilištu, a što je tužitelj bio dužan učiniti pri uvođenju u posao. Isti zapisnik su osim izvođača radova potpisali i nadzorni inženjeri kao i voditeljica projekta koja je angažirana od strane tužitelja.

S obzirom da nadzorni inženjer nije upisao u građevinski dnevnik da dozvoljava nastavak izvođenja radova to izvođač radova, odnosno tuženik nije niti mogao biti u kašnjenju, s obzirom da radove nije izvodio zbog zabrane izvođenja radova, kako je to naprijed i navedeno.

Slijedom navedenog, tuženik se protivi svim dokaznim prijedlozima tužitelja smatrajući iste bespotrebnim jer se pravilnom primjenom normi materijalnog prava, uvažavajući činjenice utvrđene u pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zadru u predmetu broj P-257/2019, tužbeni zahtjev ukazuje u cijelosti neosnovan, stoga tuženik predlaže sudu odbiti postavljeni tužbeni zahtjev kao neosnovan i obvezati tužitelja da tuženiku naknadi prouzročene parnične troškove.

U postupku su izvedeni dokazi pregledom dopis tuženika upućen nadzornom tijelu GIN Company d.o.o. Zadar, od 04. travnja 2019. Godine., e-mail korespondencija od nadzornog tijela od travnja – rujna 2019. Godine, ponuda Heksogen d.o.o. Vukovarska 22, Dubrovnik, od 16. svibnja 2019. godine, Ugovor tužitelja i tvrtke Heksogen d.o.o. Vukovarska 22, Dubrovnik, od 23. svibnja 2019. Godine, račun broj 082/1/19, od 29.07.2019. godine., račun 107/1/19, od 25.09.2016. godine, račun 081/1/19 od 29.07.2019., e-mail korespondencija tužitelja i tuženika, Uvid u spis Trgovačkog suda u Zadru, poslovni broj P-216/2019, Uvid u spis Trgovačkog suda u Zadru, poslovni broj P 257/2019, Terminski plan, popis cijena ulaznica za predmetni objekt izvješće o broju posjetitelja za prethodnu godinu od tužitelja podredno TZ, trošak plaćen po Ugovoru s Heksogen d.o.o. Dubrovnik, Izjava o raskidu ugovora od 28. listopada 2019. godine, presuda P-257/2019, Presuda i Rješenje broj PŽ-4131/2021.

Odbijen je prijedlog za izvođenje dokaza financijskim i građevinskim vještačenjem, kao suvišno, budući, bi isto, a obzirom na ostale u postupku izvedene dokaze isto predstavljalo odugovlačenje postupka.

Tužbeni zahtjev je neosnovan.

Dana 21. srpnja 2023. godine, ovaj sud je donio presudu pod poslovnim brojem P-44/2023 kojom presudom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan radi isplate iznosa od 106.630,03 eura, te je tužitelj obveza tuženiku nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.326,72 eura, a na koju presudu je tužitelj izjavio žalbu povodom koje je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio rješenje pod poslovnim brojem PŽ-3042/2023-6 od 13. siječnja 2026. godine kojim je ukinuo presudu ovog suda pod poslovnim brojem P-44/2023 od 21. srpnja 2023. godine i predmet vratio na ponovno suđenje navodeći da ovaj sud ispita je li predmet spora naknada štete iz članka 1046. ili ugovorna šteta iz članka 342.-349.

Tužitelj je dana 11.05.2026. godine dostavio u spis podnesak iz kojeg je razvidno da isti traži naknadu štete izgubljene zarade pa bi isto se trebalo ocjenjivati po odredbama 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05 dalje ZOO) odnosno čl. 1089. ZOO.

Neosnovan je tuženikov prigovor mjesne nadležnosti ovog suda, jer da tužitelj potraživanje temelji na Ugovoru o građenju koji da je raskinut jednostranom voljom tuženika te da bi se u tom slučaju imalo primijeniti odredbe Zakona o parničnog postupku o sjedištu tuženika. Ovog stoga, što je ovaj sud ocijenio da tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu izmakle štete proizlazi iz navedenog Ugovora pa bez obzira što je isti raskinut ovaj sud bi bio nadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

Osnovan je tuženikov prigovor zastare potraživanja naknade štete za izmaklu dobit. Naime, odredbom čl. 230. St. 1. ZOO-a propisano je da tražbina zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu prouzročila.

Kako iz spisa jasno proizlazi da je tužitelj dostavio tuženiku izjavu o raskidu ugovora zbog neispunjenja obveza po potpisanom Ugovoru o građenju, to je stoga, ovaj sud ocijenio, da je tuženik već tada, dakle, 28. Studenog 2019.godine saznao za štetu i pravnu osobu koja je štetu prouzročila, te bi zadnji rok za podnošenje tužbe bio dana 29. Studenog 2022. Godine, a kako je tužba podnesena dana 10. Ožujka 2023. Godine, ista je podnesena van propisanog trogodišnjeg roka, koji se u ovoj pravnoj stvari ima primijeniti.

Kako je ovaj sud, ocijenio da je tužba tužitelja podnesena van roka, ocijenio je da ne treba obrazlagati posebno sve činjenice ali za istaknuti je da među strankama nije sporno da su imale potpisan Ugovor o građenju od dana 17. prosinca 2018. godine., koji Ugovor o građenju raskinut jednostranom izjavom tužitelja od dana 28. listopada 2019. godine.

Osim toga, potrebno je istaknuti da, po ocjeni ovog suda osnovano tuženik ističe, da je odredbom čl. 352 ZOO propisano da sporazum o ugovornoj kazni dijeli pravnu sudbinu obveze na čije se osiguranje on odnosi. Stoga, tužitelj ne može potraživati ugovornu kaznu s obzirom da je ugovor koji je bio osiguran ugovornom

kaznom raskinut (presude VSRH u predmetu broj Rev x 13/2013-2 od 28. svibnja 2013. i Rev x-289/13-2 od 29. siječnja 2014., presude Županijskih sudova i to: GŽ 762/10-2 od 17. svibnja 2011., te GŽ-3001/2017-3 od 03. travnja 2019.)

Odredbom čl. 1045. ZOO propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Odredbom čl. 1089. ZOO propisano je da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi.

Nadalje, potrebno je naglasiti, iako je ovaj sud zauzeo stav da je tužiteljevo potraživanje tužitelja u zastari, potraživanje tužitelja za naknadu štete izmakle dobiti ne bi bilo osnovano. Naime, da bi zahtjev za naknadu štete bio osnovan tužitelj mora dokazati da su kumulativno ispunjenje sve pretpostavke odgovornosti za štetu, štetna radnja, nastala šteta, uzročna veza, protupravnost i krivnja.

Presudom Trgovačkog suda u Zadru broj P-257/2019, koja je potvrđena je presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-4131/2021-2 od 14. studenog 2022., jasno proizlazi da je u tom predmetu pravomoćnom presudom utvrđeno da je upravo tužitelj NP Krka (u tom postupku tuženik) kriv za raskid ugovora, te je sud u obrazloženju presude na str. 11. pod točkom 19. naveo sljedeće: „Kako je u postupku utvrđeno da je do nemogućnosti ispunjenja predmetnog ugovora došlo krivnjom isključivo jedne ugovorne strane i to tuženika...” te je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja Vodotoranj d.o.o., te je naložio tamo tuženiku NP Krka isplatiti tamo tužitelju Vodotoranj d.o.o. iznos od 803.403,99 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Dakle, iz navedenog nesporno proizlazi, po ocjeni ovog suda, da tužitelj u ovom predmetu nije dokazao da je tuženik odgovoran za eventualni nastanak štete, pa kako moraju biti kumulativno ispunjeni svi uvjeti za odgovornost za štetu, a što u konkretnoj pravnoj stvari nije ispunjeno, to je stoga, potraživanje tužitelja za naknadu štete neosnovano.

Imajući u vidu sva gornja utvrđenja ovog suda, a posebno uzimajući u obzir da nisu ispunjene sve pretpostavke odgovornosti za štetu, to bi stoga, a temeljem odredbe čl. 1046 a u svezi čl. 1089. ZOO valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan,

Slijedom svega naprijed navedenog, valjalo je presuditi kao u točki 1. Izreke ove presude.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1. i čl.155. ZPP-a, pa je tuženiku obzirom na vrijednost predmeta spora te obzirom na uspjeh u parnici, sukladno Tbr. Tbr. 7 točka 1. , Tbr. 9.točka 1. i Tbr. 8. točka 1. Tarife o naknadi i nagradi za rad odvjetnika („Narodne novine“ 138/23 dalje: OT) trošak sastava odgovora na tužbu (803,00 bodova) te trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave po kvalificiranom punomoćniku dana 06. lipnja 2023g (803 bodova), 12. svibnja 2026. (803 bodova) i 27.kolovoza 2026. godine (803 bodova), trošak odgovora na žalbu (803) te obrazloženog podneska od 27. svibnja 2026. (803) , što obzirom na

vrijednost boda od 2,00 eura, te uvećano za troškove PDV-a daje iznos od 12.045 Eura. Ujedno je tuženiku temeljem tbr. 1. i 2 Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 118/18. i 51/23) priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 331,80 eura te pristojbe za odgovor na žalbu u iznosu od 165,90 eura

Slijedom navedenog, valjalo je tuženiku priznati troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 12.542,90 Eura, kako je to odlučeno u točki 2. Izreke ove presude.

U Šibeniku, 13. listopada 2026. godine

Dokument je elektronički potpisan:

TEREZIJA GORETA

Vrijeme potpisivanja:

13-10-2026

14:07:21

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU

2.5.4.97-#130D48523339363730343634363533

L=ZADAR

S=GORETA

G=TEREZIJA

CN=TEREZIJA GORETA

SUDAC

Terezija Goreta

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka odluke.

DN-a:

- Punomoćnicima stranaka

Broj zapisa: **9-3088e-91e9c**

Kontrolni broj: **01805-0c5bb-b64f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TEREZIJA GORETA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.